

20 VETENSKAP

20.1 Vetenskapens betydelse

¹Naturforskningen konstaterar fakta och har naturligtvis rätt inom de för naturvetenskapen bestämda gränserna, frånsatt hypoteser och teorier. Hypoteser och teorier skulle äga sitt värde, ifall de visade åt rätt håll. Men tyvärr bli de sällan mer än återvändsgränder.

²Naturforskningens största betydelse ligger också i dess samlade fakta, vilka borde statistiskt behandlas, så att erfarenheterna kunde bevaras åt eftervärlden och på förnuftigt sätt utnyttjas av esoteriska forskare i framtiden.

³Vi veta oerhört mycket om företeelserna inom de tre lägsta molekylarslagen. Med rätta säger Goethe: "Om denna världens visdom vore dårskap inför gud, skulle det icke vara mödan värt att leva i sjuttio år." Tyvärr finns det också en inbillad visdom, grundad på gissningar och spekulationer, och det var den som gnostikern Paulus talade om.

⁴De experimentella vetenskaperna äro systematiserad erfarenhet. Teorien bygger på denna. Många sakna förståelse för att erfarenheten alltid är otillräcklig men att erfarenheten likväl är det väsentliga. Att förakta erfarenheten är bevis på omdömeslöshet.

⁵Ingenting kan vara felaktigare än vissa sekters förakt för vetenskaplig forskning, som är människans väg till kunskap om fysiska världen, den för människan ojämförligt viktigaste, ja enda viktiga. Den, som lever ett i möjligaste mån fulländat fysiskt liv utan några spekulationer över sådant som i alla fall måste godtagas i "blind tro", har gjort det bästa möjliga av sitt fysiska liv.

⁶Människan är först och främst en fysisk varelse, och det är endast i fysiska världen hon kan utvecklas. Människan är utom fysisk varelse ett förstajag, vilket betyder att hon mellan inkarnationerna genomgår vilopausar i emotional- och mentalvärld. Hon saknar på nuvarande allmänna utvecklingsstadium möjlighet att bli ett kausaljag och kan för övrigt icke bli det, förrän hon upphör att leva för sig själv, börjat leva för att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten.

⁷Vetenskapen hjälper oss att leva ett mer ändamålsenligt fysiskt liv i full frihet från allt vad auktoriteter heter. Där i ligger vetenskapens betydelse. Att den ingenting kan veta om högre världar, högre riken, visar dess begränsning. Men detta vetande om högre världar bör vara vetande och icke blind tro. Det är den blinda tron, som alltid lett människorna vilse, gjort att de råkat i händerna på dem som tillvällat sig herraväldet över "själarna" och lett mänskligheten på villovägar i såväl fysiskt som överfysiskt avseende.

20.2 Kritik av vetenskapen

¹Kritiken av vetenskapen (forskningsvetenskaperna) gäller givetvis icke själva forskningen, som oavbrutet om än långsamt arbetar sig fram till ökad kunskap om verkligheten. I stort sett har den under de senaste hundra åren gjort en berömvärd insats.

²Kritiken avser dels tendensen till dogmatisering av tillfälliga hypoteserna, vilken fördröjer framstegen, som annars skulle varit än större, dels vad medicinska forskningen beträffar vägran att undersöka verklighetshalten hos företeelser den betraktar såsom ovetenskapliga, dels den onödiga kampen mellan olika skolors uppfattningar, vilken är ett tydligt bevis på oförmåga av syntetiskt tänkande.

³När skall vetenskapen bli självkritisk? Den metoden måste förr eller senare slå igenom. Auktoriteterna måste upphöra att vara auktoritet, ty någon sådan finns inte.

⁴Varför kunna vetenskapsmännen icke förstå? Varför vilja de icke undersöka? Varför ha i alla tider banbrytare förkastats och föraktats? Varför blir allt revolutionerande med totalt nytt betraktelsesätt apriori förkastat?

⁵Det är problem, som borde intressera psykologerna. De kunna visserligen icke lösa dem, ty det kunna endast esoterikerna. Det hela bottnar i bristande insikt i hur litet människan kan utforska, i felande vetenskaplig ödmjukhet inför problemen.

⁶Esoterikern bekämpar icke andras uppfattningar. Dylika höra hemma på de olika utvecklingsstadierna och ha där en uppgift. Det hindrar naturligtvis ingalunda, att man för sökare påpekar felaktigheterna för att hjälpa dem i deras frigörelsearbete. Detta är något helt annat än meningslös kritik eller lust att beröva folk vad som för dem är värdefullt. "Envar får bli salig på sin fason." Vad esoterikern emellertid betraktar som sin livsuppgift är bekämpandet av den dogmatiska intolerans som vår tids vetenskapsmän ge prov på, när de vägra undersöka alla de nya uppslag, som enskild forskning bragt i dagen, vägra därför att de strida mot dagens härskande dogmer.

20.3 Vetenskapens största fel

¹Fundamentala felet i vetenskapliga betraktelsesättet är vetenskapens tro på sin förmåga att bedöma allting. Det, som till exempel kemiska analysen ej kan upptäcka (därför att materieenergien tillhör ett högre molekylärlag), finns helt enkelt icke eller kan icke ha någon verkan. När man icke kan förklara verkan, avfärdar man saken genom att förklara verkan bero på "inbillning". Det är en förklaring, som är medvetet osann, eftersom i andra sammanhang psykologiska faktorer aldrig anses kunna ha minsta effekt på materien eller organiskt liv. På sistone ha läkarna tvingats överge den dogmen. Men den duger fortfarande att begagnas, när man vill förneka sådant, som vetenskapen saknar möjlighet att förklara med sina primitiva resurser, ty primitiva komma de alltid att förbli, hur "förfinade" vetenskapsmännen än lyckas göra dem. Med fysiska metoder kan man nämligen icke konstatera "överfysiska" energier.

²Hur pass omdömeslösa vetenskapsmännen äro, framgår tillräckligt av den en gång allmänt godtagna hypotesen, att det icke skulle finnas några naturlagar alls. Hela vetenskapens historia har varit ett förnekande av sådant, som den så småningom tvingats erkänna såsom verkligt. Än i denna dag förneka vetenskapsmännen allt som icke kan inpassas i deras dogmsystem. Vetenskapens hypoteser äro föga mer än banala trossatser, giltiga några år. Trots detta fasthålls hårdnackat vid varje ny hypotes som vore den slutgiltig.

³Först förkastades magien, eftersom den "strider mot naturlagarna". Sedan förkastades naturlagarna. Sådant kallas vetenskap. Och sådant sväljer allmänna opinionen utan att blinka. Och svär alltjämt på mästerns ord, lika omdömeslös i allt, det må gälla vetenskap, religion, politik. Vilka lögnare som helst gå i dessa som tro sig vara förnuftsvarer. Vad äro de olika politiska ideologierna annat än fantasikonstruktioner, den ena värre än den andra? Och alla ha de miljoner anhängare.

20.4 Hypotesmetoden

¹Ett fundamentalt fel i vetenskapliga metoden är att utgå från hypoteser som om de vore sanningar. På hypoteser kan man emellertid icke grunda något fast för tanken, för världsåskådningen, men det är just vad man gör och alltid gjort, samma fel som i pragmatismen.

²Varje hypotes blir en dogm, som härskar tills man fått en ny hypotes, som också den blir en dogm etc. in infinitum.

³Vetenskapsmän försvara sina misstag med slagordet: "På vetenskapens nuvarande ståndpunkt..." Med full rätt säger Poul Bjerre, att uttalandet är ohållbart: "De mot varandra stridande åsikterna växer obegränsat i antal med vetenskapens framåtskridande" ... "växer de vetenskapliga skiljaktigheterna enligt den rullande snöbollens mönster." Det är riktigt. Vetenskapen drunknar i hypoteser.

⁴Ju mer vetenskapen utvecklas, ju längre forskningen framskrider, desto mer torna problemen upp sig, desto fler bli förklaringarna på samma sak och desto större blir ovissheten. Detta inse

också de mer kunniga och omdömesgilla. Men man måste ju bevara skenet, vilket är relativt lätt, eftersom allmänheten icke förstår skillnaden mellan vetenskap och teknik. Det är teknikens triumfer, som förblinda de okunniga.

⁵Ännu har vetenskapen icke kommit längre än att de mest befängda hugskott bli livligt uppmärksammade såsom möjliga förklaringar. Ännu har man icke förstått, hur fjärran från verkliga kunskapen härskande betraktelsesätten äro, hur uteslutet det är att med dylika gissningar "träffa rätt". Kan man icke lära av erfarenheten, som statistiskt visar, att hypotesen knappast överlever påhittaren?

⁶En ny upptäckt göres angående materiens natur. Och genast äro astronomer och fysiker färdiga att komma med nya förklaringar om kosmos, om galaxer etc. När ska de inse det befängda i dylikt? Att de sakna möjlighet att lösa dessa problem?

⁷Vetenskapens hypoteser äro ohållbara. Det är ett fundamentalt axiom, som måste inskräpas för att motverka det tilltagande vetenskapliga dogmväsendet. Antaganden äro någonting tills vidare och inga sanningar. Vi måste inse, att skepticismen med sitt tvivel på mänskliga förnufts förmåga att lösa överfysiska problem är enda försvarliga logiska ståndpunkten. Vi måste lära oss skilja på vad vi veta (det vi kunna konstatera med slutgiltiga fakta) och vad vi icke veta. Allt vi icke kunna veta, icke kunna konstatera, är och förblir ovisst. Om det allra mesta gäller, att vi icke kunna säga, vare sig hur det är eller hur det icke är. Personlig erfarenhet kan aldrig bli allmängiltig. För esoterikern gäller regeln, att det är bättre att tvivla än "tro" i allt som rör sådant icke alla kunna konstatera. Mänskligheten har vilseletts i alla tider, därför att man icke insett det nödvändiga i sunda förnufts logiska tvivel.

20.5 Vetenskapens dogmatism

¹Vetenskapen är den nya gud, som allt fler nedfalla inför och tillbedja. Först tog teologien patent på sanningen. Sedan kom filosofien. Och nu är det vetenskapens tur att börja tyrannisera mänskligheten.

²Vetenskapen har alltid rätt. Den har nämligen en åsikt i dag och en annan i morgon.

³Vetenskapen förkastar utan vidare allt den icke kan själv förklara med de hypoteser som gälla såsom vetenskapliga. Det har den alltid gjort och kommer förmodligen alltid att göra. Lärdomens inbilskhet är skenbart outrotlig. Vetenskapen går fram steg för steg, och skulle någon våga "hoppa över" några steg, så blir denne stämplad såsom fantast, charlatan, bedragare. I teorien gäller, att varje steg måste noggrant undersökas och genom otal experiment fastställas såsom sannolikt och kan först efter allmänt godtagande av hela vetenskapliga världen betraktas såsom definitivt. I praktiken räcker det ofta, att nya hypotesen väl överensstämmer med godtagna fiktioner och därför redan är "sannolik". Cirkeln i tankegången märker man ej.

⁴Vetenskapen godtar intet revolutionerande nytt, förrän den tvingas därtill av fakta, som även för lekmännen äro oemotsägliga. Alla revolutionerande vetenskapliga upptäckter ha alltid förkastats av samtidens vetenskapliga auktoriteter och kungliga akademier. Det vetenskapliga dogmtänkandet är i sitt slag lika orubbligt som det teologiska.

⁵Vetenskapen är experimentell. Redan detta borde sagt dem som kunna tänka, att den aldrig får vara dogmatisk, att den med definitivt fastslagna fakta, som icke motsägas av andra fakta, måste kunna bevisa riktigheten av varje särskilt påstående.

⁶Vi ha ingen rätt antaga, att vetenskapen är ofelbar. Tron på vetenskapen är som all tro en känsla och därför absolut. Därmed är förnuftet fränkopplat och all vidare diskussion överflödig. Man resonerar icke med troende.

⁷Vetenskapen har långt kvar, innan den kan skilja på vad som är tro (emotionalt) och vetande (mentalt) inom vetenskapen. Och vad allmänna opinionen beträffar, saknar den möjlighet fälla något riktigt omdöme alls. Demokratiska tron på allmänna opinionen är, som all annan tro, föga mer än vidskepelse.

⁸Hur ofta hör man icke vetenskapens representanter förklara, att “det ligger under deras värdighet” att undersöka sådana saker som astrologi, homeopati, kiropraktik, klärvoajans, telepati, magi etc.

⁹Men kom med en hypotes, som de utan vidare kunna begripa. Då är den idel sanning, även om den vederläggs efter några månader. Se, det är vetenskap!

¹⁰Vetenskapen beklagar sig över folks godtrogenhet. Dess representanter tyckas ännu icke ha fått klart för sig, att vetenskapen i nästan lika hög grad själv utnyttjar denna godtrogenhet. En smula självkritik och självbesinning skulle icke skada dessa dogmatiker, som inympa sina “hypoteser” på allmänna opinionen. Det finns ofta mer “kärna av sanning” i vad vetenskapen fördömer såsom vidskepelser än i vetenskapens hypoteser. Vetenskapen överflödar av vidskepelser.

¹¹Man får hoppas, att någon i framtiden skriver en vetenskapens historia. Vad som behöver framhållas i en dylik historia är dogmatismens kunskapsfientlighet. Det behöver ges många exempel på hur auktoriteterna vägrat undersöka sådana uppslag, som skulle vänt upp och ner på deras betraktelsesätt. Det behöver visas, att vetenskapen alltid varit infantilt dogmatisk och skrattat åt alla, som icke godtagit dagens härskande hypoteser. Den har visserligen icke bränt tvivlarna på bål men alltid överöst dem med sitt överlägsna förakt. Det behöver en gång för alla inskräpas i vetenskapsmännen, att de alltför ofta icke veta vad de tala om utan endast tro sig veta. De äro alltför okunniga om verkligheten för att ha rätt att göra absoluta påståenden.

20.6 Vetenskapen förnekar överfysiska verkligheten

¹Mest betecknande för västerländska vetenskapliga och filosofiska inställningen i vår tid är att den a priori förnekar överfysisk materiell verklighet och naturligtvis då också möjligheten till kunskap om denna verklighet.

²Det finns yogier i Indien som veta bättre. Men det lönar sig icke för skeptiska västerlänningar att söka få del av deras vetande. De vägra att lämna ut därav till dessa “barbarer”, som de med viss rätt kalla västerländska lärde.

³Så länge människorna äro nöjda med sitt vetande, sin bedömningsförmåga, sin tilltagsenhet och självhävdelse, få de gärna vara det. Ingen vill beröva dem deras inbilskhet. Även narren är herre över sin vishet.

⁴Det är av vetenskapen en gång för alla fastslagen dogm, som dagligen i alla tänkbara avseenden inpräntas i allmänna opinionen, de bildade och akademikerna, att all överfysik är idel vidskepligheter.

⁵Gentemot denna uppfattning hävda esoterikerna, att vetenskapen misslyckas med att lösa även de mest triviala problem, att den förnekar eller bortförklarar företeelser, som den icke kan förklara, att dess försök till förklaring ofta äro mindre rimliga än esoterikernas förklaringar, som äro enkla och i själva verket måste te sig självklara för den som brytt sig om att undersöka esoterikens system.

⁶Vetenskapen är fysikalism och erkänner intet överfysiskt. Den vägrar erkänna existensen av högre slags materievärldar. Den vägrar ens beakta frågan om individens fortvaro efter organismens förintelse. Den skall tvingas därtill. Det dröjer icke hundra år, förrän man skall bli i stånd att filma dödsprocessen, följa hur eterhöljet frigör sig från organismen och därefter emotionalhöljet frigör sig från eterhöljet. Och det blir icke få vetenskapliga sanningar, som långt innan dess försvinna ner i avlagda dogmernas källarum genom en i tystnad fälld fallucka.

20.7 Vetenskapen är fysikalism

¹De fakta, vetenskapen har möjlighet att konstatera, förbli inom de tre lägsta fysiska molekylarslagen (49:5-7). De flesta av de problem, som höra till synliga fysiska världen, har mänskligheten möjligheter att lösa, och det är uteslutande tack vare naturforskningen.

²Övriga fysiska problem, nämligen de som ha sin förklaringsgrund i fysiska etervärlden (49:2-4) eller i överfysiska världar, förbli olösliga för fysiska vetenskapen. Icke heller klärvoajansen kan konstatera fakta i det den kan uppfatta av överfysiska emotionalvärlden, 48:4-7, utan dylikt förblir alltigenom otillförlitligt även i de fall det rör sig om bestående, objektiv emotional verklighet.

³Naturforskarna ha mycket, mycket ogjort ännu, innan de ens äga möjlighet inse, att orsakerna till fysiska skeendet ligga i överfysisk materia. Fortfarande får man läsa, att "kemiens lagar räcker till för att förklara livsprocesserna utan att det behöver antagas några krafter av metafysisk art". Misstag, herr professor! Kemierna har långt kvar, innan den kan förklara alla livsprocesser. Inser man icke detta, återstår att upptäcka fler livsprocesser.

20.8 Vetenskapen är okunnig om medvetenhetsaspekten

¹Naturvetenskapens upptäckter av materiens natur och teknikens tillämpning av naturlagarna ha medfört sådana förbluffande och förblindande triumfer, att folk glömmet, att det finns något sådant som tillvarons medvetenhetsaspekt. Men så äro de också missnöjda, olyckliga, psykiskt sjuka med sina radio- och televisionsapparater, bilar, flygplan etc. Det fysiska är icke allt. Det kanske de ska inse en gång, när de ha ställt till med kaos.

²Så småningom komma vetenskapsmännen till insikt om att de icke kunna bedöma materiens natur. Men hur länge skall det dröja, innan de nått motsvarande insikt beträffande medvetenhetsaspekten? Så mycket har i alla fall esoterikerna lärt sig inse, att människorna i psykologiskt avseende kunde kallas idioter. Knappt ha de upptäckt medvetenhetens existens, förrän de tro sig kunna uttala sig om hithörande problem och lösa dessa med några förflugna antaganden och hugskott. Det bör då sägas ifrån, att endast de i femte naturriket kunna lösa de tre verklighetsaspekternas problem.

³Det är ett stort framsteg att de, som syssla med materiens problem, söka sig tillbaka till Pytagoras. Även om de icke inse det, så innebär detta indirekt erkännande av att "de gamle" visste mer än vetenskapsmännen av idag. Alltid en god början.

20.9 Tron att "organiskt liv" är enda formen av liv

¹Vetenskapsmännen börja komma underfund med att traditionella uppdelningen i oorganisk och organisk materia är ett alltför ytligt betraktelsesätt. Men fortfarande tala de om "organiskt liv", som vore detta enda formen av liv. Det faktum, att mineralriket är ett evolutionsrike, borde klagöra för vetenskapen, att dess uppdelning av naturen i oorganisk och organisk materia är fundamentalt oriktig. Att den uppdelningen fortfarande används, är ännu ett bevis på att materieuppfattningen är primitiv. Beteckningarna kunna kvarstå, men definitionerna få göras om.

²I detta sammanhang kan esoterikerna ge följande upplysningar. All materia har medvetenhet. Allting är levande liv, även det vetenskapen kallar "oorganiskt". Alla planeter, också de utan "organiskt liv", äro bebodda världar med evolutioner från mineralstadiet till gudomsstadiet.

³I alla organiska processer är det mikroorganismer, som utföra arbetet. Det finns otal sådana, osynliga även i starkaste mikroskop ända upp i högsta fysiska molekylarslag (49:2). Även så kallad oorganisk materia består alltså innerst av ytterligt små "liv". Ett fortsatt studium av en sådan företeelse som sjukdomen cancer torde kunna leda på rätta vägen.

⁴Vetenskapen, som vet allt eller i varje fall är den enda auktoritet som får uttala sig om allt, har sedan länge förklarat, att "liv" finns i vårt solsystem endast på vår planet. Numera är man visst icke fullt så säker på den saken, vilket ju alltid är ett framsteg. Så man medger försiktigtvis, att det kanske kan finnas liv även på Mars. Men "organiskt liv" skall det vara. Det är det enda som duger.

⁵Vetenskapsmännen äro tydligen alltjämt okunniga om att just "organiskt liv" är det ytterst sällsynta undantaget för liv. Det finns sex naturriken på alla planeter i vårt solsystem, men endast

på vår planet finns högre organiskt liv. Monadernas höljen, alltså även höljen av de tre lägsta fysiska molekylarslagen (49:5-7), äro nästan undantagslöst aggregathöljen.

⁶En professor i astronomi höll ett föredrag i radio om andra solar och förklarade, att man icke kunnat konstatera, att dessa hade några planeter, varför denne lärde mycket väl kunde tänka sig, att vårt solsystem var det enda i universum, som hade planeter.

⁷Det borde ha varit en godbit för katolska kyrkan, som då slapp förklara, hur folk på andra planeter skulle kunnat bli frälsta, eftersom väl gud icke kunde låta sin son bli korsfäst hur många gånger som helst. Men kanske Adam och Eva på andra planeter låtit bli att äta äpplen, så att gud icke för sin rättfärdighets skull behövt skicka all deras avkomma till evigt helvete. Tyvärr gissade professorn fel. Nästan alla solar ha planeter och evolutioner. Men undantag finnas. Ett sådant är Sirius, som icke har några planeter utan omger sig med koncentriska materiehöljen. Sirius övertar från andra solsystem monader, som vilja specialutbilda sig för funktioner i kosmiska rikens femte departement.

20.10 Medicinska vetenskapens avigsidor

¹Det är många som avstå från läkaryrket, därför att de icke vilja karva i lik, öva vivisektion, experimentera med människor. Många bege sig in i yrket utan fallenhet och utan att veta vad som väntar dem. Det låter så ideellt: "att kunna hjälpa människorna". När illusionerna skingrats, återstår yrket.

²Illa är att medicinare utbildas till dogmatiker. Medicinska vetenskapens vägran att befatta sig med psykologiska undersökningar, med homeopati, med ljus- och färgterapi, med kiropraktik etc. är tillräckligt bevis på dogmatisk inställning, som med alla medel måste bekämpas. För esoterikern är dylik högförnämhet enbart löjeväckande. I det fallet, som i så många andra, utgör Skandinavien en veritabel förstockelsens högborg med en efterblivenhet på alla områden utom de rent fysiska vetenskapernas.

³Psykiatrikerna vilja sätta esoterikerna på mentalsjukhus. Och esoterikerna tycka att läkarvetenskapen, som längesedan borde insett omöjligheten att vetenskapligt förklara verkligheten, borde akta sig att öppet visa sin psykologiska infantilitet.

⁴Man kan endast beklaga den vidunderliga uppfattning av livet som gör att läkare med alla medel söka förlänga dödskampen och lidandet, när livet i alla fall icke står att rädda. Livsförvänt är det att bestraffa de läkare som låta naturen själv sköta om "livets slut".

⁵Så länge medicinska vetenskapen intar sin fullständigt oberättigade pose av ofelbarhet – den så kallade läkarbluffen –, får den räkna med, att de omdömesgilla bli allt mer skeptiskt inställda till ohemula anspråken.

⁶Medicinska vetenskapen har kommit långt inom vissa områden. Men terapien är ett kaos och kommer att så förbli, tills läkarna förvärvat fysisk-eterisk syn och kunna studera eterhöljet.

20.11 Medicinska vetenskapen står inför en revolution

¹Medicinska vetenskapens största upptäckt ligger ännu i framtiden. Esoterikern vet, att det blir en fullständig revolution på denna vetenskaps alla områden den dag fysiker och fysiologer i förening lyckas upptäcka existensen av organismernas eterhöljen.

²Eterhöljet är nämligen själva fysiska livsprincipen, sätet för livsenergierna, för de verkliga livsfunktionerna, och nödvändig förutsättning för existensen av alla organismer i människo-, djur- och växtriken. Etervärldens materieenergi är källan till all fysisk aktivitet i alla fysiska riken. Organismerna äro endast automater. Kunskapen om eterenergierna och deras sätt att verka kallade de gamle för "magi".

³När medicinska forskningen upptäckt eterhöljets existens, skall den också förstå, att de flesta sjukdomarna ha sitt säte i eterhöljet. Läkekonsten skall då inrikta sig på att aktivera eterhöljet. Ett ofantligt område för forskningen kommer att öppna sig, då man söker finna alla i växtriket

förborgade läkemedel. Däremot äro de läkemedel, som kunna utvinnas ur mineralriket, icke de lämpligaste. När människans diet genom vegetabilisk föda "eteriserats", komma de flesta sjukdomar att automatiskt försvinna.

⁴Den av auktoriteterna så förlöjligade homeopaten är i många fall den enda förnuftiga läkemedelsmetoden. Medicinska vetenskapen kan på sitt nuvarande stadium icke begripa homeopatens princip. Först efter upptäckten av eterhöljet ha läkarna möjlighet inse, att de homeopatiska läkemedlens energier äro av eteriskt slag, att de påverka organismens eterhölje, icke själva organismen. Ty det är just den så utspädda materiens eteriserade energier som verka. Ju högre potensering av gifterna, desto större deras påverkningsförmåga, desto större verkan av deras inneboende eterenergi. Gifter i tillräcklig uttunnning äro läkemedel. Saliven blir ett gift, om den koncentreras tillräckligt. Kemisterna kunna icke upptäcka homeopatiska läkemedel, enär de höga potenserna, som äro nödvändiga för effekten, undgå alla kemiska analyser.

20.12 Människlighetens desorientering

¹De filosofiskt oskolade, som nöja sig med ord, vilka de tro ha någon förnuftig mening (utsäga någonting om verkligheten), bli alltid vilseledda. Icke endast inom politiken finnas sofister och demagoger. De finnas på alla områden av världs- och livsåskådning. Antingen försvara de sina gamla troskrönikor (av teologiskt, filosofiskt eller vetenskapligt slag) eller uppträda de som profeter med nya fantasikonstruktioner. Och alla lyckas de dupera en del och bidra till att öka den redan förut stora desorienteringen och allmänna begreppsförvirringen.

²Betecknande för oklarheten även hos de akademiskt skolade och deras osäkerhet i uppfattningen av verkligheten och livet är att en ny så kallad vetenskaplig hypotes genast anammas såsom upptäckt av verkligheten och av alla förkunnas såsom definitiv lösning av "detta problem". Det behövdes bara, att "kärnfysiska" forskarna vid sina experiment icke kunde finna lagarna, för att alla professorer, lektorer och folkskollärare skulle veta, att det icke finns några naturlagar alls. Det behövdes bara, att materien vid experimenten tycktes "upplösas i intet", för att alla genast skulle förklara, att "materien upplöses i energi". Nog visste man, att det var klen bestämt med allmänna omdömesförmågan, men att alla genast skulle falla i farstun för första lösliga primitiva hypotes, det var nog överraskande för esoterikerna. Nu vet man det.

³Kom bara med en sensation "som slår", så går det genast i folk. Men kom med det mest förnuftiga, som någonsin fått offentliggöras, med den mest överlägsna "arbetshypotes", som förklarar verkligheten, så intresserar den inte alls. "Se, det är inte vetenskap." Nänä. Men det kan hända, att folk i framtiden lärt sig var vetenskapens gränser gå, vad vetenskapen kan veta, endast tror sig veta och icke kan bedöma. Överallt, där den enda riktiga förklaringen är överfysiska materien (med dess energi), en sak vetenskapen aldrig kommer att kunna avgöra, skall varje dess förklaring visa sig vara en saltomortal.

20.13 Akademisk utbildning

¹Akademisk utbildning anses såsom något mycket fint. Men hela teologiska, juridiska, medicinska och humanistiska utbildningen består i minnesutbildning. Denna akademiska utbildning skiljer sig föga från skolutbildningen, som består i att veta vad som står i böcker (alltså vad andra sagt att de trott) och kunna återge det med egna ord. Undra sedan på att dogmerna nedärvas genom generationerna och i de flesta fall bli outrotliga. Endast matematisk-naturvetenskaplig-experimentella vetenskapen tvingar folk till att pröva själva. Man vet då genom egen erfarenhet och genom egna experiment.

²Enligt förståendes erfarenhet äro autodidakterna, som på egen hand utan professor studerat ämnet, i regel överlägsna akademikerna. Självbildning förutsätter reflexionsförmåga. Någon professor behöver då inte säga vad det är fråga om.

³Alla behöva vi lärare, men det är stor skillnad på en lärare, som lär andra tänka, och en som

åbäkar sig såsom diktator. Lärarens uppgift är att göra sig själv överflödig, icke att bli märkvärdig.

20.14 All så kallad vetenskap är icke vetenskap

¹Det finns många olika slag av så kallade vetenskaper. Själva ordet "vetenskap" har fått sin glans från de exakta vetenskaperna, de matematiska, de enda verkliga vetenskaperna. Men ordets makt över tanken är oerhörd, och allt som betecknas med termen "vetenskap" har fått ett skimmer av ofelbarhet över sig, vilket är groteskt. Enligt allmänna opinionens tanklösa eftersägande är allt som kallas "vetenskap" också "vetenskapligt bevisat", och sedan är det icke värt försöka få någon rättelse på hithörande galenskaper.

²Att teologer och jurister kalla sina fiktionssystem för vetenskapliga, hör ju till den akademiska mentaliteten.

³Vad som ytterst vållar oförsonliga motsättningen mellan teologi och vetenskap är teologernas antagande, att all kunskap är uppenbarelse och vetenskapsmännens, att den är ett naturforskningens resultat. Båda ha rätt och båda ha fel. Endast esoterikern kan lösa det problemet liksom övriga av fundamentalt slag.

⁴Teologerna vilja hävda att de äro vetenskapliga forskare. De utgå ifrån den vanliga definitionen på vetenskap såsom systematiserat vetande. Men deras vetande är vetande om de teologiska fiktionerna genom tiderna. Nöjer man sig med den definitionen, kan snart sagt allting göras till "vetenskap". Med kunskap om verkligheten har dylik vetenskap ingenting gemensamt. Man får i stället allsköns "förströelsevetenskaper". I så fall får man nog finna en annan beteckning på verklighetsvetenskaperna: naturvetenskaper och tekniska vetenskaper.

⁵Icke heller filosofien, som sysslar med folks högst subjektiva uppfattningar, rena spekulationer om verkligheten, kan kallas vetenskap i ordets ursprungliga betydelse.

⁶Historien såsom vetenskap är också den av betänkligt slag. Visst finns det konstaterbara fakta i det förflutna. Men de äro icke så värst många. Och de flesta så kallade historiska fakta äro minst sagt tvivelaktiga. Även i nutiden äro alltför många "konstaterade fakta" rena förfalskningen, varom de olika åsikterna om vad som tilldragit sig i det förflutna tillräckligt vittna.

20.15 Galna experimentlustan har sina konsekvenser

¹Vetenskapen påstår, att all jordens värme ursprungligen kommer från solen. Esoteriken hävdar, att vetenskapen saknar möjlighet att uttala sig om det problemet.

²Av jordvärmens komma endast två femtedelar från solen. Tre femtedelar produceras av magnetiska vibrationer mellan planetens eterhölje (49:2-4) och jordmagnetismen, en sak vetenskapen saknar möjlighet att konstatera.

³De så kallade atomsprängningarna spränga sönder planetens eterhölje. Att detta får följder för jordens förmåga att alstra värme, torde vara uppenbart. Dessutom möjliggör det inträngande av materielag, som skulle ha absorberats av eterhöljet. Eftersom de fysiska materierna icke äro anpassade till dylika energier, kunna dessa verka destruktivt.

⁴Vilka följder all denna skadegörelse får för bland annat organismerna, överlåtes åt vetenskapliga forskningen att efterhand upptäcka. Konsekvenserna av okunnighetens galna tilltag kommer mänskligheten i sinom tid att få erfara.

20.16 Verkliga och påstådda banbrytare

¹Det är ingalunda alltid de största vetenskapsmännen, som allmänna opinionen kalla auktoriteter. Dessa äro i regel sådana, som förstätt att använda de stora okända, verkliga upptäckarnas ideer.

²Banbrytare, hundra år före sin tid, bli aldrig uppskattade av sin samtid. De som firas och

beundras äro de som syntetisera sin samtids ideer och ännu mera de som popularisera upptäckterna. Ett exempel. Franske astronomen Flammarion gällde hos allmänna opinionen för att vara en stor astronom, rentav "den störste". Det var han inte alls. Han var vad hans chef, Leverrier, kallade honom: "en poet".

20.17 Vetenskapen står på civilisationsstadiet

¹Vetenskapen av i dag befinner sig på civilisationsstadiet, även i mentalt hänseende (47:6). Att det finns vetenskapsmän på humanitetsstadiet, är en sak för sig. De äro i så fall före sin tid och visa vägen i något avseende. Det behöver ingalunda betyda, att deras egna fiktionssystem äro vägvisare. I det fallet äro såväl Einsteins som Eddingtons system snarast desorienterande. Bertrand Russell har för egen del nått humanitetsstadiet. Hans försök till världsåskådning är lika misslyckat som hans livsåskådning är en fullträff.

²Att enstaka vetenskapsmän bland vetenskapliga eliten under påverkan av sitt övermedvetna lyckas väcka sin undermedvetenhets förståelse till dagsmedvetenhet, betyder ingalunda, att "vetenskapen" godkännt idén. Massan av vetenskapsmän kommer långsamt lunkande bakefter, i regel femtio år som mest, ty sällan är idén mer än femtio år före allmänna uppfattningen. Esoteriken torde vara c:a tusen år "före sin tid". Så länge kan det dröja, innan den allmänt godtagits såsom enda verkligt förnuftiga och hållbara arbetshypotesen. Inga andra kunna komma att bestå i mer än hundra år. Men så vilar esoteriken också på absoluta kunskapssystemet.

20.18 Kvantifiering

¹Efter en epok, där logikens betydelse överskattades, leva vi nu i en annan epok, där matematikens betydelse överskattas. Tendens till ensidig överskattning är utmärkande för alla experter inom sina områden. Man förvånar sig därför inte, när en representant för kvantitativ analys förstiger sig till påståendet, "det finns ingen logisk eller metodologisk anledning (fast det möjligen kan finnas en praktisk) till att sådana begrepp som good-will, ansvarskänsla och arbetsmoral inte skulle kunna reduceras till kvantitativa termer." Jo, herrar kvantologer, det finns det visst! Kvalitet och kvantitet, rätt fattade, förbli evigt åtskilda, liksom logik och matematik. Varje försök att kvantificera det logiska för in absurdum.

20.19 Endast intuitionen löser verklighetsproblemen

¹Den exoteriska filosofien trodde sig kunna lösa problem med hjälp av fantasikonstruktioner. Den kommer i sinom tid att ersättas av den esoteriska filosofien. Denna utgår från esoteriska axiomet, att endast intuitionen kan lösa verklighets- och livsproblemen. Intuitionen är den övermedvetenhet som har tillgång till kausala och essentiala medvetenheterna. Någon gång kan den, som lever för ett problem, från dessa medvetenheter få en blixtn som ger lösningen. Men det är icke så ofta som de okunniga anta.

²Upptäckterna i de matematiska vetenskaperna äro ideer från idévärlden och ingenting man kan spekulera eller räkna sig fram till. Ifall ideerna komma från det undermedvetna (som Poincaré trodde), äro de gamla bortglömda som framkallats genom återerinring.

³Vetenskapen, som arbetar med induktiva metoden, kommer aldrig att finna rätta lösningen därmed. Lyckas den lösa sina problem, så beror det på att forskaren fått en "snilleblixtn". Ännu tycks man ej ha märkt, att den snilleblixtn ej är induktiv. Det kan man icke se, eftersom den insikten spärras av vetenskapliga dogmer.

20.20 De lärde äro okunniga om esoteriska kunskapen

¹Våra lärde utgå ifrån, att all verklig kunskap är ett resultat av vetenskapens forskning. Detta visar, att de sakna kännedom om den esoteriska kunskapen.

²“Det finns många tankar i grekernas vetenskap, som äro verkliga aningar om upptäckter, som de moderna fysikerna ha gjort.” Vilket storartat medgivande! Men mer än “aningar” kan det naturligtvis ej ha varit. Varför påträffas icke sådana “aningar” i modern vetenskap? När ska dessa bättrevetare begripa, att det var hemlig kunskap? Vad veta de om den hylozoiska epoken i grekiskt tankeliv?

³Kunskapen om verkligheten och livet har funnits i alla tider. På vår jord har den funnits alltsedan människan utvecklats så, att hon kunde börja fatta, begripa och så småningom förstå. Den esoteriska kunskap människorna fingo måste anpassas efter deras möjligheter att uppfatta.

⁴Atlantiderna ägde emotional medvetenhet och i mentalt hänseende slutledningsförmåga av enklaste slag. Det är först under de senaste hundra tusen åren som förnuftet utvecklats i högre grad. De äldsta kunskapsskolorna äro c:a femtiofem tusen år gamla. Det vi fått höra om atlantidernas mäktiga vetande var högre prästerskapets verk, som människorna lärde sig göra efter.

⁵Den kunskapen förverkades på grund av missbruk. Sedan dess har kunskapen varit hemlig och ha människorna i stort sett varit hänvisade till att göra sina egna erfarenheter. Det är denna självförvärvade kunskap, som historikerna veta något om och tro vara den enda existerande.

20.21 Vetenskap och esoterik få icke sammanblandas

¹Esoteriken är kunskap från planethierarkien. Dess fakta och axiom få icke sammanblandas med vetenskapens fiktioner. Ty gör man det, får man ett sammelsurium, som varken är esoterik eller vetenskap. Detta är en sak som ockultisterna tydligen ännu ej fått klart för sig.

²Den spektralanalytiska vetenskapen talar om ultravioletter och infraröda strålar. Den esoteriska vetenskapen rör sig med helt andra begrepp. Varje sammanblandning medför begreppsförvirring. När vetenskapen en gång kommer till insikt om sin egen begränsning och sina vetenskapliga begrepps fiktivitet, kommer den att lägga om sina betraktelsesätt.

³Så desorienterade äro vetenskapen och filosofien, att de medlemmar av planethierarkien, vilka söka orientera filosofer och vetenskapsmän i verkligheten, ha påtagit sig en närmast omöjlig uppgift. De ha att tänka om allting och nerdimensionera sitt vetande, så att det kan anpassas till vetenskapliga vokabulären, som icke har någon motsvarighet till deras uppfattning av verkligheten. Det betyder ingalunda, att de underskatta vetenskapens oerhörda forskningsarbete. Det skänka de sitt fulla gillande och icke sällan sin beundran, ty de inse, hur omöjligt det är att med tillgängliga metoder prestera mer än som göres.

20.22 Vetenskapen kan ej finna verkliga orsakerna

¹Kemiska analysen kan icke upptäcka de viktigaste egenskaperna hos de ämnen den undersöker. Kemiska analysen når aldrig över eteriska molekylarslaget (49:4), och högre slags energier kan den icke upptäcka. Men det är dessa högre slag man måste ha kunskap om för att fastställa även en så enkel sak som det så kallade näringsvärdet hos den mänskliga födan. Vetenskapen, som är fysikalism, kommer icke att kunna finna de verkliga orsakerna till de fysiska företeelserna, förrän den upptäckt etermateriens, etervärldens och eterhöljets existens. Sedan de två lägsta slagen av fysiska etermolekyler upptäckts, kommer icke blott kemien utan samtliga naturvetenskaper, som syssla med materiens egenskaper, att fullständigt revolutioneras.

²Vetenskapsmännen tro, att de veta vad materia och energi är. En del veta de ifråga om fysiska materien. Men följande fakta kanske kunna ge dem stoff till eftertanke. En fysisk atom innehåller miljarder uratomer. Dynamis i en uratom, när denna uratoms medvetenhet fullt behärskar dynamis, är tillräcklig energi för att bygga en kosmos. Det finns obegränsade mängder latent energi i ett sandkorn eller i ett homeopatiskt “sockerpiller”.

³Vetenskapen har förgäves sökt att upptäcka egentliga naturen av ljus, elektricitet, värme, tyngd, magnetism, kemisk affinitet och kohesion. Föga lär den vara betjänt med upplysningen, att

det finns en korrespondens mellan dessa sju företeelser och de sju departementens energier. Det får bli framtida forskningens sak att upptäcka denna korrespondens.

⁴Lagen för orsak och verkan är en lag vetenskapen saknar möjlighet att utreda. Det finns ingen isolerad lag, utan lagar äro ett lagkomplex med krafter som komma från olika håll och verka i olika riktningar. Att konstatera dessa krafters existens och effekter är något vetenskapen aldrig kan lyckas med. Den kan tro sig kunna isolera dessa inom vissa gränser och lyckas givetvis också därmed, beroende på att den själv dragit gränserna. Laguppfattningen befinner sig fortfarande på ett primitivt stadium trots alla vetenskapens triumfer inom områden som kunna matematiskt behandlas. De rent experimentella vetenskaperna kunna visserligen upptäcka "tendenser", men dessa förgrena sig i ett oavblåtligt växande antal.

20.23 Vetenskapen anar icke sin begränsning

¹Vetenskapen såsom ideal är ett system av konstaterade fakta. Tyvärr är det långt kvar till förverkligandet av detta ideal. Ty vetenskapens fakta äro alltför fåtaliga för att kunna utgöra ett system. Det är därför man har kompletterat fakta med hypoteser och andra slags fiktiva förklaringar (dogmer). Man inser ej, att därmed själva systemet blivit fiktivt.

²Men även om allt fiktivt rensades ut ur vetenskapen, så att endast fakta bleve kvar, skulle vetenskapen likväl vara begränsad till att konstatera fakta inom c:a 1 procent av verkligheten, den "synliga" fysiska verkligheten (49:5-7). Även om vetenskapen har börjat intränga i etervärlden (49:4), är den esoteriskt alltför okunnig för att kunna uttala sig om det som tillhör det fysisk-eteriska. Den anar icke sin oerhörda begränsning. Tyvärr äro vetenskapsmännen ännu långt ifrån esoteriska insikten, att det återstår att konstatera c:a 99 procent av möjliga fakta.

³Endast esoterikerna kunna bedöma var gränsen går för naturforskningens möjlighet. En annan sak är att avgöra vad forskningen kan inom dessa gränser nå för resultat med hänsyn till nuvarande resurser. Det bör en forskare själv kunna inse. Egendomligt nog begick Leadbeater misstaget förmoda, att "atomforskarna" nått in i överfysiska emotionalmaterien (48:1-7). De kunna icke ens nå fram till fysiska atomen (49:1).

⁴Om vetenskapsmännen bara finge en svag aning om vidden av sin enorma okunnighet, skulle detta för alltid befria dem från all dogmatism, klagöra för dem, att hypotesmakeriet tillhör vetenskapens "barnstadium", att deras vetande endast är ett förstadium till kunskapen. Men det kanske är för mycket begärt, att de skulle kunna inse det, eftersom det fordras att vara kausaljag för att kunna skilja på vad man vet och icke vet om verkligheten.

⁵Det är de av filosofer och vetenskapsmän godtagna fiktionssystemen, som utgöra det verkliga hindret för utvecklingen och det motstånd som möter alla försök till frigörelse från livsokunnighetens dogmer. Detta beror i sin tur på de anspråk på auktoritet som godtas av alla eftersägare och förlama de troendes egen reflexionsförmåga. Det är denna massa av troende, som förstärker motståndet och medför martyrskap för alla banbrytare.

20.24 Även vetenskapen är offer för "maya"

¹"Maya" betydde enligt planethierarkien ursprungligen alla de föreställningar, som människorna kunna göra sig om verkligheten och livet i fysiska, emotionala eller mentala världarna. Vad människorna tro sig veta i dessa tre världar är okunnighetens spekulationer. Kunskap kan icke förvärfvas i dessa världar, vad än spiritister och klärvoajanter påstå.

²Vetenskapen kan utforska fysiska materiens tre lägsta molekylarslag men icke de fysisk-eteriska molekylarslagen (49:2-4), i varje fall icke ännu, ehuru forskarna börjat intränga i lägsta eteriska (49:4). Det var därför "maya" även avsåg fysiska verkligheten. Först när vetenskapen en gång i framtiden lyckas upptäcka människans fysiska eterhölje, kan den alls göra sig några riktiga föreställningar om fysiska materien. De energier, som verka rörelsen, äro eteriska energier. Vetenskapen kan ännu icke avgöra, på vad sätt dessa energier verka. Naturligtvis ha

filosoferna missförstått vad som menades med “maya”, eftersom de icke visste någonting om etermaterien eller för övrigt någonting alls om verkligheten. De utgingo från termer hos Demokritos, Platon och Aristoteles, termer som de måste missförstå.

³De mer tänkande bland vetenskapsmännen ha all anledning begrunda ett av esoteriska psykologiens fundamentala axiom: “våra fiktioner göra oss blinda för vår okunnighet om verkligheten och livet”. De fiktioner vi godtagit hindra oss upptäcka, och efter upptäckten godtaga, de fakta vi fått till skänks av planethierarkien.

⁴Om vetenskapsmännen ej kunna inse vetenskapens oerhörda begränsning i kunskapshänseende, betyder det endast att de äro förblindade av sina egna fiktioner, föreställningar de gjort sig om verkligheten. Planethierarkien förbereder upptäckter, som ska lära dem något annat.

20.25 Vetenskapen skall acceptera hylozoiken

¹Livets mening är medvetenhetsutveckling. Människan i fysiska världen och den av vetenskapliga betraktelsesätt behärskade människan är helt inriktad på materiaspekten i och för orientering i en tillvaro om vilken hon strängt taget icke vet någonting och hittills förvillats av desorienterande teologiska och filosofiska idiologier. Man undrar icke på, om hon efter en dylik tvåtusensårs förvillelse ställer sig skeptisk till allt överfysiskt. Emellertid komma så många nya upptäckter att göras, att hon för en förnuftig förklaring på dessa tvingas att undersöka hylozoiska mentalsystemets användbarhet såsom arbetshypotes.

²Därvid är att märka, att det är fråga om ett mentalsystem och att de begrepp som detta innehåller icke motsvara femte naturrikets verklighetsuppfattning utan äro användbara endast inom gränsen för mänskliga förnuftet och människans möjlighet till förståelse av tillvaron. Systemet motsvarar icke femte naturrikets verklighetsuppfattning men befinner sig icke heller i strid mot denna, vilket framgår av att systemet utformats just av en representant för planethierarkien. Det är ett system, som alla forskare kunna använda, både naturforskaren och psykologen (utforskaren av medvetenhetsaspekten). Att det icke gillas av teologer och filosofer, enär det gör dem överflödiga, kan man ju förstå.

³Vetenskapen har nått gränsen för sin forskning. Icke förrän vetenskapen accepterar hylozoiken såsom arbetshypotes, kommer den att inse sina hypotesers och teoriers ohållbarhet och hithörande forskningsmetoders felaktighet. Men förmodligen får mänskligheten vänta i ett par hundra år, innan den insikten börjar vakna.

20.26 Vetenskap och hylozoik kunna mötas

¹Att teologerna icke kunna överge de dogmer, som fastslagits av kyrkomöten och påvar (okunniga om det förflutna, verkligheten och livet), är givet. Från det hållet är endast motstånd att vänta mot allt vad utveckling heter. Något av samma dogmatiska fasthållande vid förlegade betraktelsesätt återfinner man fortfarande hos medicinska vetenskapens auktoriteter. Så mycket mera glädjande är det att se, “hur det rör sig” inom naturforskarnas krets. Även om mycket av 1800-talets betraktelsesätt finns kvar hos vetenskapens representanter (särskilt i sådana avkrokar som Skandinavien, enkannerligen Sverige), börja banbrytarnas revolutionerande ideer röna allt större förståelse. Mest glädjande är att man börjar inse, att vetenskapliga hypoteser icke längre få göras till nya dogmer utan i stort sett ha föga mer sanningsvärde (verklighetshalt) än gissningar och förmodanden. Man kanske kan sluta att betrakta hypotesen såsom sannolik och reducera den till vad den är, en “möjlighet”. Först därmed finns det utsikter för det exoteriska och esoteriken att mötas på gemensamt plan.

²Det är rimligt förmoda, att biologien kan bli en dylik mötesplats. Esoteriska historiens fakta om organiska livets utveckling genom växt-, djur- och människorikena avvika givetvis i otal detaljer från vetenskapens framställningar. Men detaljerna äro icke väsentliga för förståelsen av

den biologiska evolutionen i dess helhet som en lagenlig naturprocess. Biologernas tvister om detaljerna äro en sak, huvudprincipen en annan, och det är den de icke facklärda böra få kännedom om. Teorierna om naturliga urvalet eller mutationerna etc. eller esoterikens fakta om inkarnerande monadernas utvecklingsnivåer höra icke med i det sammanhanget.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Vetenskap* av Henry T. Laurency.
Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Fem*, utgiven 1995.
Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1995.